

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Octóber' 12dikén, 1824.

Franczia Ország.

A' Király X-dik Károly illy pompával ment-be Sept. 27-dik napján Parisba: —

„A' Király éppen 12 órakor érkezett-meg a' Maillot nevű kapuhoz, 's a' nagy esővel se' gondolván lóra ült. —

„A' Dauphin Nagy-Admiralis, az Orleani Herczeg pedig Huszár Oberster-Generális formaruhába voltak öltözve.

„Bourbon Herczeg vezette a' sereget, kinek meglátására a' legmélyebb szomorodási érzékenységek elevenültek-fel. Hát ki fog-é (így kiált-fel az Etoile ujság, a' melly ezen leirást közli) ezen Herczeggel a' C o n d e fényes nemzetség egészszen oltódni? Mondják, hogy valamelly fiuválogatás által fogna ezen nagy hírű nevezet fenntartatni. A' Párisi népet a' bitangolási és revolúziós időnkre csak az ezekben elkövetett bűnöknek életben lévő tanújik az Enghien Herczeg atyja 's a' Princz Berry' fija emlékeztetheték vissza.

„A' városi tanács gyűlése az Etoile kapujánál állván a' Préfektus a' város' kültseit a' Királynak által nyújtotta 's beszédet intézett hozzá, melyre így felelt ő Felsége: „A' ti gondviselések alatt hagyom ezen kültsokat, mint hogy hűségesebb kezekre nem bízhatom őket. Én a' keserűségnek 's örömnök belső érzésével tartom jó népeim közt az ezen kőfalak közzé való bemenetelt; azért tartom örömmel, mivelhogy belső meggyőződéssel vagyok az eránt, hogy magamat az ök' boldogságának megerőssítésére 's bátorságosítására fogom életemnek utolsó napjaig szentelni.“

„Egy ember az Elyseumi mezőn a' sortformáló katonák között által nyomakodván, könyörgő írást nyújtott oda a' Királynak, mellyet ő Felsége érzékenyítő jószággal elvett tőlle, 's a' kíséző Gavallérok közzül egygyiknek általadta.

„Minden ablakokból fejez zászlók függöttek-ki. Egy Festőnek az a' szerencsés gondolat jött elméjébe, hogy több mint 20 lábnyom magosságú helyre egy Gloriát állított-fel, mellyen a' bőség, mindenféle tulajdonságaival egyetemben szemléltetett. A' Gloriát fellegzetek vették körül, a' mellyekből, mikor a' Király ott elment, két Génusok jöttek-ki, egygyik arany koronát, a' másik pedig ezen szavakat tartván szájában: „Eljen X-dik Károly“

A' Magdaléna piaczn a' Duphot uczájánál, egy kised, Immortellakból (puszpáng) és borostyánból kötött koszorú bocsátkozott-le a' Király' fejére 's bamuást érdemlő kellemetességgel oda alkalmaztatta magát az ő Felsége halántékaira.

„A' S. Denis uczája egészszen be volt szőnyegekkel aggatva, 's a' lakosok transparenszeket (általvilágolókat) állítottak házaik' eleibe, mellyek közzül egygyik egy gazdag ágasbogasLiliomot ábrázolt illy írás olvastatván rajta:

„Ils ne périront jamais en France (Ezek Franczia országban soha ki nem halnak). — Alább ismét:

„Cette race immortelle, à la France si chère

„Done de saints au ciel et de rois à la terre.“

„Az első melly akkor (ezek az Etoile tulajdon szavai) mikor a' Király lóra ült, mint ha töltötték volna úgy omlott, egészen megszűnt azon szempillantásban, midőn a' fényes sereg a' Boulevard utszákra megérkezett, hol a' sokaság különösen nagy volt, 's hol a' nép most is éppen úgy jelentette keszkenőjinek, kendőjinek, 's kalapjának csóválása által a' maga nagy örömét, mint 1814-ben Április' 12-dikén ugyan ezen helyen cselekedett. A' levegő végetlenül hangoztatta a' népnek ezen kiáltásait: Eljen a' Király! Eljenek a' Bourbonok!“

„Mint hogy megengedte vala a' Király, hogy azon Apácza aszszonyok, kik a' betegekkel való dajkálkodásra szánták-el magokat, a' régi szokás szerént, tiszteletjének bizonyítására, Ő Felsége előtt megjelenhessenek, tehát 50-nen közzülők az ezen Klastromi intézetre felvígyázó tanács' tagjától Marbois urtól vezetve, kimentek Ő Felsége elejébe, 's a' Fejedelem-aszszony illy beszédet intézett a' Királyhoz: „Sire! Felséged az ezen ház előtt, melly a' maga Hotel Dieu nevezetét illy nagyon megérdemli, 's a' mellyet a' mi Királyaink örökké méltónak tartották a' magok védelmekre, megállapoda. Mi soha nem fogunk elfelejtkezni arról, hogy a' betegek azt a' Princzet, ki most Király, a' magok ágyok' fejénél állani szemlélték. Ők tudják azt, hogy ezen fényes sereg ezen szempillantásban keresztényi szeretetből megállapodott. Mi meg fogjuk mondani a' betegeknek, hogy a' Király az ő szenvedéseiknek enyhítésében foglalatoskodik, 's ezen követség enyhíteni fogja az ő fájdalmaikat. Sire! mi Felséged' elejébe hódolásainkat, jó kívánságainkat 's a' felől való ígéret-tételünket hozzuk, hogy a' szegény betegek eránt tartozó kötelességeinknek mindenkor megfelfünk.“ — Király Ő Felge ekképpen felelt: „En tudom, hogy ti és ezen Urak melly nagy buzgósággal viseltetnek a' be-

tegekhez. Folytassátok kedves aszszonyaim, ezen munkátokat, 's tarttsátok számot jó akaratomhoz és megváltozhatatlan oltalmazásomhoz.“

„Két órakor és 10 minútakor érkezett-meg Ő Felsége a' Szűz Mária templomához, hol a' Parisi Ersek által fogadtott, a' ki beszédet tartott a' Királyhoz, a' melyre így felelt Ő Felge: „Az első kötelességem 's első szükségem a' szívemet illy nagyon szaggató állapotomban a' vala, hogy az Urnak lábai elibe borulván, ő tölle a' Szent Szűznek esdeklése által erőt és bátorságot nyerjek a' reám vetett véghetetlen nagyságú kötelességeknek szükséges tellyesítésére. Nálta nélkül semmit se' tehetünk, véle mindent tehetünk. Legyetek Uraim! imádságaitok által segítségemre; melyre én nemcsak magamért, hanem Franczia országért kérlek benneteket, mellyet az én Bátyám illy szerencsésé tett. Igen is, szomorúságaimban is olly érzékenység és bizodalom táplál, hogy a' magasságból jövő segedelemmel olly szerencsés leszek, hogy ha a' szenvedett veszteséget el nem felejtethetem is Fran. Orszaggal, legalább keserűségét edesebbé tehetem.“

A' templomból az új hídon a' IV-dik Henrik' álló képe (sobra) előtt kellett a' seregnek elmenni, a' hol Eljen IV-dik Henrik! hezdte harsogtani a' levegőt, 's Eljen X-dik Károly végzette.

Az ügy nevezett mesterségek' hídjánál (pont-des-arts) a' nézők' nagy sokasága miatt lassan haladhatván előre a' sereg, egy valami 23 esztendő's ifjú aszszony, ki már többször is iparkodott vala a' katonák' során által nyomulni, itt egy öreg Generálisnak segedelme által a' lovasok soráig benyomakodott, de itt már megállították 's a' Generális' segedelme nélkül talám vissza is verték volna. Ezen aszszony szüntelen egy esdeklő irast csóvált feje felett, csak onyit szollhatván

hangosan: az én Férjem! míg végre a' Király meg látván kezével intett 's így szollott kegyesen: bocsássatok idébb, melyet az aszszony hallván a' Király' lábaihoz berult, 's Ő Felsége az írást tőlle elvévén, mint valami mutatott szolgálatot megköszönte, így szollván: igen elkötelezett vagyok gyermekem!" — A' nép egész a' Tüillériáig kísérte Ő Felségét, örvendő kiáltozással. — Több mint 400 könyörgő irásokat vett által; az oda nyújtatott virágbokrétaikat is mind elfogadta. —

„Mellyik unokája Szent Lajosnak (így kiált-fel az Etoile) követheti ennél jobban annak ezen tanácslásait: —

„Légy szelíd és könyörülő szívű a' szegények, szükölködők, szenvedők, és betegek eránt; erőssítsed őket, és segéljed kitelhetőképpen.

„Tégy igasságot, légy egyenes és igaz szívű, minden jobbra balra való ingadozás nélkül; az igaznak fogd pártját, és segéld elő a' szegénynek törvényes ügyét mind addig, míg az igasság kivilágosodik.“

„Legyetek vigyázók jó Bírák, hogy derék tiszteitek legyenek.“

A' Király 3 és 1/4 órakor érkezett meg a' Tüillériába, 's egyenesen szobájiba menvén, így szollott: „En nem vagyok fárad'tt, jó kedvem van; majd azt mondhatnám, hogy mindenek igen jól folytak.“ — A' város' kapuján lett bejötétől fogva nem hallatott egyéb ezen kiáltásnál: „Éljen a' Király! Éljen az igen szeretett Károly!“

Az új Király eltörlötte azon rendelést, a' melly által a' mult Aug. 15-dikén az újságok Censurája ismét behozatott vala. Ezen eltörlésről szolló rendelése Ő Felségének illy szavakkal jött-ki Szept. 30-kán a' Monitörben: —

„Károly Isten' kegyelméből Franciaország' és Navarra Királya, mind azoknak, kiknek ezen Végzésünk szemek el-

be kerül, köszöntésünket ajánljuk: Mint hogy nem tartjuk szükségesnek, az újságlevelek nyomtatási szabadságával való visszaélések ellen más környülállások között tétetett rendeléseknek további fennállását, ehezképpest, Státustanácsunkat meghalgtván, rendeltük és rendeljük, a' mi következik: — 1) Az ezen esztendőben Aug. 15-kén kijött Rendelés, melly által az 1820-ban Márcz. 31-kén, és 1821-ben Jul. 26-kán költ Törvények a' Censurára nézve megújítottak vala, ezennel eltöröltetik. — 2) A' mi Igasságtételre 's belső dolgokra ügyelő Ministereinkre bizattatik, hogy ezen végzésünket végrehalytassák. Költ a' mi palotánkban a' Tüillériában Sept. 29-dik napján, a' megtartatás' 1824-dik 's a' mi Országulásunk' 1-ső eszteudejében. Károly.

Sept. 29-dikén a' Ministerek' tanácsában a' melly 3 órát tartott a' Király ült elől, 's a' Dauphin is jelen volt. — Ugyan ezen napon, mint a' Bordeauxi Herczeg' születése napján, egy egész óráig magánál tartotta a' Király ezen Princzet testvérnénnyével egygyütt, kik minden estvéli 7-tedfél órakor Ő Felségéhez mennek ozsonnyázni.

A' Gazette illy jegyzést közöl XVIII-dik Lajosnak egygyik utolsó napjáról: Halála előtt néhány napokkal magához hívatott a' Király egy nagy tekintetű tisztviselőt, kibe nagy bizodalmat helyheztetett, a' ki, hogy a' Király' szenvedéseit azzal is ne terhesittse, szántszándékkal került minden fontos dolgokról való szollást. A' Király ezt eszébe vévén így szollott: „Azért hívtam az Urat, hogy az Urral való utolsó beszélgetésre van szükségem. Gyenge vagyok ugyan: hanem mint hogy gyermekeimet illeti a' dolog, nem gondolok fájdalmimmal.“ — Hozzá fogván a' Király a' beszédhez, keresztül ment az országnak a' külső Hatalmasságokat tárgyazó minden környülállásain, melly által nagy bámulásra indította a' jelenlévőt, 's a' melly alatt

gyakran mejjire csüggedt a' feje, de még se' szünt-meg beszélteni, míg végre ezen szavak után allott-meg: „Ezek azok az utolsó szavak, Uram, mellyeket az Úrnak utólszór mondani akartam. En megelégedve halok-meg, tudvan, hogy az Öcsém országglása alatt, a' ki utánam következik, a' szerencsének legnagyobb grádicsára léphet az ország. Szolgáljon az Úr X-dik Károlynak, úgy mint nekem szolgált. Ennyiből áll minden, a' mit az Úrtól kívánok.“

Jóniai Szigetek' egyesült Státusai.

Korfból azt írják Sept 23-dikán, hogy az a' Végzés, mellyel a' Görög Senátus megparancsolta vala, hogy minden idegen hajók, mellyek Török portékával terhelve vagy a' Törökök' számára eveznek 's holmit nékiek visznek, a' Görög hajók által elől találatván fogattassanak-el, már még az előtt megmásoltatott, minek-előtte a' Jóniai Ánglus Fő Biztosnak Sept. 6 költ Hirdetése elkezdődött volna végre halytatni. —

Egy más tudósítás így adja elé ezen történetnek bővebb környülállásait: —

„Az Ánglus Fő Biztos elevezett vala innét Korfból, a' Sybilla nevű fregáton e' h. 8-dikán, Nápoli-di-Romaniába, hol most a' Görög országglószék tartozkodik, de a' honnét már tegnapelőtt vissza érkezett. Odamenetelének czélja a' volt, hogy a' Jóniai Országglószéknek végzése szerint, a' melly e' h. 6-dikán költ, megmásoltassa a' Görög országglószék által azon Végzést, mellyet ez még a' mult Május' 27-dikén az Európai Hatalmasságoknak kereskedő hajójik ellen kiadott vala. Az Ánglus hajós sereget, melly a' Görög tengerre bevezett vala, Admirális O-Neil vezérlette. A' Görög Országglószék a' Jóniainak első fenyegetődző jelentésére kihirdette Aug. 27-kén, hogy az ő Máj. 27-dikén költ vég-

zése az Európai Hatalmasságoknak csak azon neutralis hajójik ellen fogna tovább is fenn állni, a' mellyek Török sereget szállítanának, egyebet akár mit szabadon lehetne szállítaniok. O-Neil azonban ezen Hirdetéssel meg nem elégedett, hanem azt kívánta, hogy a' Májusi Végzés egészen másoltassék-meg, a' melly kívánságot a' Görögök 3 óráig tartott tanácskozás után, tellyesítették is.

Nyugot-Indiai Szigetek.

Az a' sok arany, mélyről irtuk, hogy a' Columbiái partok mellett Curaszaótól nem messze Aruba szigetén nagy darabokban találatna a' földben, nem mostani termés, hanem olly özsze olvasztott arany, mellyet Columbiának vidékeiről a' lakosok a' mult esztendőkbén folyt rettenetes vérontásoknak és pusztításoknak ideje alatt özsze olvasztván nagy rúdokban oda hordottak, 's hogy megtarthassák a' a' föld gyomrába rejtettek, a' hova minden akadallyoztatás nélkül elmehettek, mint hogy ott akkor semmi őrző katonaság, és semmi vámosok nem találatnak, 's mint hogy az oda való általevezés is a' szigetnek közellétére nézve a' tenger' kifolyásának segedelme által könnyen megeshetett. Hogy még eddig senki just nem formál a' megtalált arany darabokhoz, azt hozzák-ki belőlle, hogy azok kik azokat a' földbe rejtették, a' lefolyt revolútziónban talám mind elvesztek. —

Portugallia és Brasilia.

Rio-de-Janeiróbol Aug. 3-dikán indúlt tudósítások érkeztek Lisbonába, mellyekben az Ánglus ujságok szerint a' jelentetik, hogy a' K. Korona' örökösnek Don Pedrónak Felséges Hítvесе Aug. 2-dikán szerencsésen meg szabadult egy csecsemő Princzaszszonytól.

A' Lisbonai Udvari ujságlevél ekkep-
pen beszélt Sept. 7-kén: „Azon sok ujsá-
gok között, mellyek itt ezen napokban el-
terjesztődtek, az a' hír is szárnyakra kelt,
hogy az öszszeszövetkezett Hatalmasságok
Kiralyunk Ő Felségét meghívták, hogy
azon Coalitzióban, melly a' revolúziós
léleknek az Amérikai Statusokban lehető
kioltását tárgyazza, részesüljön; 's hogy e-
zen meghívattatás után a' mi Státustanácsunk
öszsze gyülekezvén, ebben olly eszközök-
nek elővétettése határozottatott volna meg,
a' mellyek egészen ellenkeznek azon ha-
talmas résznek hajlandóságával, a' melly
rész mindent elkövet a' végre, hogy az
Amérikai plánta országoknak az Európai
anyaországokkal régebben fennállott min-
den öszszeköttetéseket elszaggathassa, csak
hogy kereskedésbeli plánumait végre hajt-
hassa. Hogy ezen hazug hírek annál fon-
tosabbak legyenek, az is hozzájuk adatik,
hogy a' Nagy Britanniai Országlószék az
egyéb Európai nagy Hatalmasságoknak Or-
száglószékeikkel nem volna egygyesség-
ben. Mi ellenben bizonyossá tehetjük ol-
vasóinkat, hogy mind ezek hamisságok
és költemények, mivelhogy mi hiteles küt-
főkből tudjuk, hogy az Európai Kabinétek
közt legjobb egyetértés uralkodik és sem-
mi jele nincsen annak, hogy a' csendes-
ség megháborítottodhatna, minthogy olly in-
gadozás nélkül való alapokon fekszik, mel-
lyek az emberi nemnek boldogittatására
mint religiói Egygyezés, úgy erőssítették-
meg. Ezen ingadozás nélkül való alapok
tartoztatják most öszsze csatolva az Euró-
pai egész nagy Familiát.

Spanyol Amerika

Egy Londoni ujságlevélben ezek ta-
láltattak Iturbidéről Sept. 23-dikán: —

„Az a' sors, mellyre a' Meksikói volt
Császár jutott, Londonban sok részvevők-
re talált, ámbar mindnyájan megegygyez-

nek abban, hogy ő kétségen kívül elke-
rülte volna ezen sorsot, ha jobb eszközö-
ket fordított volna céljának elérésére. Ő
Meksikónak Európával általellenben fekvő
partjára szállott-ki, a' helyett, hogy út-
jat a' Déli tengerre vévén a' Napnyugoti
partokon tett volna próbát. Igaz, hogy er-
re néki több idő kívántatott volna: de
más felől boldogulását is inkább reménl-
hette volna. Szerencsepróbáló társai sem
voltak jól választatva. Meg lehet ugyan,
hogy az a' Lengyel tiszt Oberster Benes-
ki, a' kire magát bizta, elég alkalmas
ember lehetett, egy illy nyaktörő probára
's eránta elég egyenességgel is viseltetett:
de még is jobb szolgálatot tehettek volna
néki tizenkét olly Meksikói emberek, a'
kik elég személyes eltökélletiséggel birván
's az országot és a' nemzetet is jobban
esmervén, nem olly könnyen hagyták vol-
na magokat törbe csalattatni. A' mi magát
Iturbidét illeti, ő sem élt elég előre vi-
gyázással. Példának okáért ő a' helyett hogy
arczulatját mesterségesen eltitkolta 's ma-
gát esmerctlenné tette volna, azzal érte-
meg, hogy mihelyest a' hajóról a' száraz-
ra kilépett zseb-beli keszkenőjét szüntele-
nül ábrázatján tartotta, mint ha fogfájás
kínoztá volna, azonban pedig a' keszke-
nyő mellett is kilátszottak arczulatjának
némelly részei; melly szerént azok, kik
régén jól iemerték, most is könnyen rea-
esmerhettek, kivált minekutánna szembe-
tűnő titkolódása által azoknak figyelmeket
magára vonta. Általjában úgy látszik, hogy
nagyon hebehurgyakodott, mellyet onnét
lehet megmagyarázni, hogy azt gondolta,
hogy egy véletlen csapás által legkönnyeb-
ben eléri célját. Már vége a' dolognak.
Ő életével fizetett, nem csak ő pedig, ha-
nem társai is, úgy mint a' Lengyel tiszt
és még három czimborások, kik mindnyá-
jan az Iturbide halálát követett napon lö-
vették agyon. Az Anglus hajó azonköz-
ben, melly őket oda vitte, jónak találta

csak hamarjába szélnek ereszteni vitorlá-
 jit, 's ekképpen mind vissza hozta az
 Ex-Császár' írásait a' mellyek, ha a' Mek-
 sikhóiaknak kezekre kerülhetek volna, két-
 ségen kívül Iturbidének még több olly ba-
 ráit veszedelembe ejthették volna, a'
 kik véle leveleztek 's véle egygyetér-
 tettek. —

„Az Iturbide özvegyét a' mi illeti,
 bizonyos, hogy néki a' Congressus nyolcz
 ezer tallérból álló esztendőnként való
 penziót határozott. Most még a' felett ve-
 télkednek a' Congressus' tagjai, hogy van-
 é nékiek jussok azt meghatározni, hogy
 ezen özvegy hol kéntelenítették lakni ad-
 dig, míg Mexikótól penziót veszen? Az
 is kérdésben forog még, hogy az özvegy'
 halála után által kell-e a' penziónak a'
 gyermekekre menni, 's ha által kell mi-
 esoda mérséklet szerént menjen által reá-
 jök? Némellyek azt javallták, hogy alkal-
 maztassák a' dolgot egészszen a' katonák'
 állapotjához, 's kövessék ezen tekintetben
 is tellyesen a' katonai rendtartásokat, mint
 hogy Iturbidét valósággal úgy nézhetik,
 mint Mexikói szolgálatban volt katonát,
 mint a' ki ezen ország' seregeit vezérlette
 annak ellenségei ellen; a' melly tekintet-
 ben igazságtalanság lenne az Iturbide'
 gyermekeinek is nagyobb penziót adni és
 azt tovább fizetni, mint más katona tisz-
 tek' gyermekeiknek. —

Ezen kérdések felett tanácskozik most
 a' Congressus: de nem lehet kételkedni
 eránta, hogy végtire ezen tekintetekben is
 elibe fog lépni a' kegyelmesség az igazság-
 nak. Valóság az, hogy mihellyest az Itur-
 bide' megölettetésének híre Londonban
 megvalóságosult, Generális Michelena, az
 itt tartozkodó Mexikói Agens, azonnal el-
 ment Rocafuente nevű titoknokjával egy-
 gyütt, Fletcherhez, az Iturbide' itt lévő
 biztos Bankóssához, 's megkérdezen tőlle,
 mi labon álljanak az Iturbide' itthagyatott
 hat ifjabb gyermekei? 's szenvednek-e

szükséget? és megígérte, hogy ámbár ő
 erre még nincsen is meghatalmaztatva,
 csak ugyan magara vállalja a' reájök való
 gondoskodást, hogy a' haza' szolgálatjára
 hasznos emberek nevelődjenek belőlök.

Az idősb gyermekről olly vélekedést nyi-
 latkoztattak több tagok, hogy az Ex-Csá-
 szár gyermekei között ezt, különösen vi-
 gyázó szemügy alatt tartatni nem leszsz
 szükségtelen, mint hogy ez mind gondolko-
 dása' módjára mind tehetségeire nézve al-
 kalmatos arra, hogy valaha, mint vala-
 melly *Praetens* ügy viselje magát.“

Columbiát a' Senátus egy Végzése' ál-
 tal a' mult Juniusban 12 Departamentekre
 osztotta-fel, a' mellyek ismét Tartomá-
 nyokra, és Kantonokra osztattattak. A' De-
 partamentek fő városaikkal egygytt ezek:
 1) Orinoko (Fő városa Cumana) — 2) Ve-
 neczuela (f. v. Caraccas) — 3) Apure
 (f. v. Varinas) — 4) Zulia (f. v. Maracai-
 bo) — 5) Boyaca (f. v. Tanja) — 6) Cun-
 dinamara (f. v. Bogota) — 7) Magdaléna
 (f. v. Cartagena) — 8) Canca (f. v. Popa-
 yan) — 9) Ysthmo (f. v. Panama) — 10)
 Escuador (f. v. Quito) — 11) Lasuay (f.
 v. Cuenca) — 12) Guayaquil (f. v. Qua-
 yaquil.)

Orosz Birodalom.

Petersburg lakosainak számát most
 500,000-re teszik, kik között legalább
 1000-re telik az Anglusok' száma.

Svéczia és Norvégia.

Stockholmból Sept. 17-dikén írják,
 hogy onnét egy hajót készítettek ezen hó-
 nap' végén Columbia felé útnak indítani,
 a' mellyen Királyi tengeri tisztek is töb-
 bek fognak oda küldettetni a' végre, hogy
 azon tengerekkel megismerkedjenek. Az ex-

peditzio vezérlése arra a' Hauswolf nevű hajdani Kormányszéki Titoknokra bízott, a' ki Columbiában, már jó ideig tartozkodván onnét nem régen jött vissza.

B é c s.

Ferecz Károly Ő Cs. K. Herczegsége a' maga Fő Udvarimesterétől Gróf Goestől kísértetvén tegnap reggel útnak indult Felső Austriába Lambachba, Bava-riai Király Ő Felségének, 's a' következő napon a' Királyné Ő Felségének 's három Királyi Princzaszszonyoknak, Bécs felé való utazásokban lejendő fogadáására — a' honnét e' h. 16-kán (a' jövő Szombaton) várattatik ide vissza Ő Cs. Királyi Fő Herczegsége.

Ma (u. m. Oct. 12-dikén) délelőtti 9 órakor ismét tíz millió forintokat égettetel az Austriai Priv. Nemzeti Bankó az általa beváltott papíros pénzből a' Glaszin az a' végre épített elégető házban, a' közönség előtt, a' kineveztetett Biztosoknak jelenlétekben.

Magyar Ország.

Méltóságos, és Fő Tisztelendő Gróf Eszterházy László Urnak, Bosnyói Püspöknek halálát 26-dik Levelünkben említettük. De ő, mint jámbor, és jótévő ember, mint buzgó Pap és Fő Pásztor, mint jó Hazafi magyobb tiszteletet érdemlett, hogysen őtet a' mostaniak hamar elfelejtessék, vagy a' jövődők még hamvait is ne áldják. Az ő szelíd és könyörületes szíve, jámbor és egyenes lelke, felebarátnak 's ember társainak sorsában mindenkör részt venni kész akarátja olly kitetsző nemes tulajdonai voltak, hogy egész életében ő nem magának: hanem ember tár-

sainak élne, 's a' szűkölködőken mintegy magáról megfeledkezve segítene. Illy jószívűségét azok, kik a' gazdagság gyűjtésének örülnek gyengeségnek tarthatnak, de ő az Evangeliumi tökéletességet kívánta inkább követni, és a' szegények gyámolításában tartotta gazdagságát, kik őtet örökké adani fogják. — Egyházi buzgóságát már a' Pétsi Megyében, mind Lelki Pasztorsága közben D. Földváratt, mind gyakoralkalmatosságokkal Kanonokságában Magyar nyelven tett prédikállásai elégségesen megbizonyították, úgy hogy köz áldás, és tisztelet tetézné érdemeit, 's midőn Fő-Pásztori Méltóságra emeltetvén ezen Megyétől elvált, mind a' szegényeknek, mind számos Híveknek könnyullatási követték. A' Ro'snyói szék örömmel fogadta, és benne reménységénél is nagyobb egyházi buzgóságú, és Fő-Pásztori gondoskodású Püspököt tapasztalt. Ennak bizonyága az ő halála is, melly őtet Szomolnokon egyházi látogatásaiban érte folyó eszteni September 11-dikén. — Hazafiuságának eleven bizonyága az, hogy mindenkör tellyes örömmel fogadott minden alkalmatosságot, mellyben Magyar nyelven prédikállana; a' Magyar Tudósokat kedvellette; a' Magyar munkákat ki-önni segítette; es a' nemzeti nyelvet mind a' Papság, mind a' Hívek között hathatósan terjesztette. Illy jeles embert, illy Fő-Papot, illy hazafit veszítettünk el benne! Elt 56 esztendőt. Teste Szomolnokról Ro'snyóra vitetett, és September 13-kán egyházi gyász pompával eltemettetett.

Vácson, e' folyó hónap 4.ik napján, mint ollyan napon, melly benünket Királyunk di tső, 's halhatatlan nevére emlékeztetett, Méltóságos, és Fő Tisztelendő Gróf Nádasdy Paulai Ferencz Úr Ő Nagysága, a' Vaczi Megyének Püspöke, jól tudván melly hathatós befolyása legyen

a' Fő által mutatott jó példának, a' hiv jobbagyok hazafiúi érzésekre, a' Fejedelem eránt vonzó igaz szívbeli buzgóságtól lelkesítette, minden kitelhető pompával a' helybéli Nemez Káptalantól, és mind világi, mind szerzetes Papságtól, több nyugalomra lépett Hadi Tisztektől, és külömbféle Hivatalbéliektől késértette, méne be a' helybéli fő templomba, hogy ott legforróbban szeretett, és a' kegyelmességről leg nevezetesebb ditső Fejedelmünknek, I-ső Ferenczünknek hosszú életéért, szerentsés uralkodásáért, és Királyi Vérének óhajtott virágzásáért, számos sokaságnak jelenlétében, mutassa be Püspöki szertartással oltári szent áldozatját. — Míg a' templomban a' köz buzgóság tartott, az alatt a' helyhéli Katona Nevendékek salvekat lövöldözve, a' város részéről pedig a' mozsarak durrogva, kihirdették az örömet mindenfelé. — A' Misének vége után, mind az egyháziak, mind a' világi renden lévő számos előkelő Urak gazdagon megvendégeltettek, az említett Mélt. Püspök Úrnak fényes asztalánál. (H. T.)

Bécsi Nagy Lotteria.

Császár és Ap. Király Ő Felsege ezen három özszeesatolt birtokok ugymint: Csehországnak Pilseni kerületében P r a s c h o - A u g e z d 's a' hozzá tartozó kék köves-bánya és huta, továbbá a' Vorarbergi kerületben a' Bregenczi Cs. K. vidéken fekvő jószág. a' melly H a a r d e r i k a s t é l y n a k neveztetik, az ahoz tartozó M i t t e l w e y e r b e r g i K a r t o n f á b r i k á v a l együtt, végre Bécsben G u m p e n d o r f nevű külsővárosban a' 151-dik szám alatt lévő szép Ház' három tulajdonosainak kegyelmesen megengedni méltoztatott, hogy ezen fennt megnevezett bir-

tokokat özszeefoglalva egy Lotteria által kijáczodják, melyhez képpest ezeknek kijáczását a' B o n n e t d e B a y a r d Cs. K. Privilegiált Nagykereskedő háza a' maga felelete alatt Reversalisának betétele mellett, által vette. Ezen most megjelent Lotteria áll 115,000 vonó-czédulákból (los) mellyek között 105,500 feketék vagynak és ezek 10 Bécsi becsü forintokért adattatnak; továbbá 6000 kék és 3500 veres vono-czédulákból, a' melly 9500 utólsók arravalók, hogy mint tizenegygyedikék, fellyűladattassanak, azoknak a' kik egyszersmind tíz czédulát vesznek.

Azon esetben, hogyha a' birtokoknak szerencsés elnyerőjik ezeket magoknak megtartani nem akarnak, ezen esetben a' feljebb említett Nagykereskedő-ház P r a s c h o - A u g e z d é r t 125,000; a' M i t t e l w e y e r s b u r g i jószágért és fábrikáért 75,000; 's a' Bécsben lévő házáért 50,000 Bécsi becsü forintokat ígér váltságul.

A' nyerések' egész száma 5215, mellyekközzül 4615 pénzben áll, és az ajánlott váltság summák is ide értetvén 335,334 B. b. forintokat teszen. Továbbá lesznek még 600 nyerések, mellyek ezüst edényekből állanak 's mind együtt 7,360 lóthot nyomnak. Ebből 31,850 B. b. forintokat érők a' 6000 a' kék szabad czédulákért, 2000 B. b. forintokat érők pedig 250 ezüst edényekből álló 3,431 lóthot nyomó nyerésekkel 3,500 veres jutalom-czéduláknak határozattak. Egy czédula 15-ször nyerhet.

Ezen Lotteria különösen az illy nagy számmal még eddig soha elé nem fordult ezüst nyerések 's általjában a' maga tulajdonságai által olly módon külömbözteti magát, hogy a' B o n n e t d e B a y a r d Nagykereskedő-háza eltökéllette magában, hogy a' sors-vonást a' közelébbi Februáriusnak 5-dik napjára, és így valami négy hónapokra, hirdesse-ki.